

Udenrigsministeriet

Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015 - 30240

17. august 2018

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslisters, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslisters.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Proces-skridt	Dato
C-483/17	Tarola Sagen vedrører: Hvis en statsborger i en anden EU-medlemsstat efter at have udøvet retten til fri bevægelighed i tolv måneder ankommer til værtsmedlemsstaten og har arbejde (undtagen ifølge en tidsbegrænset ansættelseskontrakt) i en periode på to uger, hvorefter han bliver uforskyldt arbejdsløs, bevarer denne borger da sin status som arbejdstager i yderligere mindst seks måneder med henblik på anvendelsen af artikel 7, stk. 3, litra c), og artikel 7, stk. 1, litra a), i direktiv 2004/38/EF, således at han har ret til at modtage sociale ydelser eller social sikring på samme grundlag som statsborgere bosiddende i værtsmedlemsstaten?	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Udlændinge- og Integrationsministeriet Beskæftigelsesministeriet Uddannelses- og Forskningsministeriet	Mundtlig forhandling	06.09.18
C-502/17	C&D Foods Acquisition (forelagt af Vestre Landsret) 1) Skal artikel 168 i direktiv 2006/112/EF fortolkes således, at et holdingselskab under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende er berettiget til fuldt fradrag for momsen af indgående ydelser i forbindelse med due diligence-undersøgelser forud for et påtænkt, men ikke gennemført, salg af aktier i et datterselskab, til hvilke holdingselskabet leverer momspligtige administrations- og IT-ydelser? 2) Har det betydning for besvarelsen af det foregående spørgsmål, at prisen for de momspligtige administrations- og IT-ydelser, som holdingselskabet leverer i forbindelse med sin økonomiske virksomhed, er fastsat som svarende til holdingselskabets lønudgifter med tillæg af en "mark-up" på 10 pct.? 3) Kan der uanset besvarelsen af de foregående spørgsmål	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Skatteministeriet Kammeradvokaten	GA	06.09.18

	bestå en fradragsret for de i hovedsagen omhandlede rådgivningsomkostninger som generalomkostninger, og i givet fald under hvilke betingelser?			
--	--	--	--	--

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessent	Proces-skridt	Dato
C-57/16 P	ClientEarth mod Europa- Kommissionen (appel) Påstande: i. Ophævelse af dom afsagt af Retten den 13. november 2015, hvorved Retten—frifandt Europa-Kommissionen i de af appellanten anlagte søgsmål—pålagde appellanten at bære sine egne omkostninger og betale de omkostninger, som var afholdt af Kommissionen. ii. Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder de omkostninger, som eventuelt er afholdt af intervenserende parter.	Udenrigsministeriet Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	04.09.18
C-215/17	NKBM 1) Skal artikel 1, stk. 2, litra c), tredje led, i direktiv 2003/98, som ændret ved direktiv 2013/37 (konsolideret udgave), hen-set til en tilgang om minimumsharmonisering, fortolkes såle-des, at nationale bestemmelser kan tillade ubegrænset (fuld-stændig) aktindsigt i oplysninger vedrørende kontrakter om ophavsret og konsulentbistand, selv om disse kontrakter be-tragtes som en forretningshemmelighed, og selv om disse bestemmelser kun indrømmer denne mulighed med hensyn til personer, som er omfattet af statens dominerende indflydelse, men ikke for andre oplysningspligtige personer, og påvirkes fortolkningen også af forordning (EU) nr. 575/2013 hvad angår bestemmelserne om offentliggørelse af oplysninger, og navnlig således, at aktindsigt i offentlige oplysninger i medfør af direktiv 2003/98 ikke kan være mere vidtgående i forhold til den, som foreskrives i den nævnte forordnings ensartede be-stemmelser om offentliggørelse af data? 2) Skal forordning nr. 575/2013, vurderet ud fra bestemmelserne om offentliggørelse af oplysninger om bankers forretningsaktivitet, og navnlig artikel 446 og 432, stk. 2, i ottende del i forordningen, fortol-kes således, at disse bestemmelser er til hinder for en med-lemstats lovgivning, hvorefter en bank, som er eller var om-fattet af offentligretlige organers dominerende indflydelse, har pligt til at offentliggøre oplysninger om kontrakter indgået om levering af tjenesteydelser fra konsulenter, advokater og op-havsmænd samt andre tjenesteydelser af intellektuel art, og især oplysninger om transaktionstypen, kontraktparten (i tilfælde af juridisk person: virksomhedsbetegnelse eller selskabsnavn, hjemsted og forretningsadresse), kontraktværdi, beløb af de enkelte betalinger for disse tjenesteydelser, dato for indgåelse af kontrakt, transaktionsforholdets varighed og lignende data, der følger af bilag til kontrakterne – idet alle disse oplysninger er blevet registreret i løbet af den periode, hvor banken var omfattet af den nævnte dominerende indflydelse – uden nogen form for undtagelse fra denne pligt og uden mulighed for en afvejning mellem offentlighedens interesse i at opnå aktindsigt og bankens interesse i, at forretningsoplysninger hemmelighol-des, såfremt der ikke er tale om en situation med grænseover-	Miljø- og Fødevare-ministeriet Finansministeriet	GA	05.09.18

	skridende elementer?			
C-385/17	<p>Hein</p> <p>1. Skal artikel 31 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 7, stk. 1, i direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden fortolkes således, at de er til hinder for en national lovbestemt ordning, hvorefter det i kollektive overenskomster kan vedtages, at indtjeningsreduktioner, der indtræffer i beregningsperioden på grund af tvungen nedsat arbejdstid, har indflydelse på beregningen af feriepenge med den følge, at arbejdstageren for varigheden af den årlige mindsteferie på fire uger får mindre i feriepenge – henholdsvis en mindre feriegodtgørelse efter ansættelsens ophør – end han ville have fået, såfremt den gennemsnitlige indtjening, som han ville have haft i beregningsperioden uden sådanne reduktioner, var blevet lagt til grund for beregningen af feriepengene? I bekræftende fald: Hvilken procentsats af arbejdstagerens gennemsnitlige arbejdsindtjening uden reduktioner må en efter den nationale lovgivning tilladt overenskomstmæssig nedsættelse af feriepengene på grund af tvungen nedsat arbejdstid i beregningsperioden højst udgøre, for at det kan antages, at denne nationale ordning fortolkes i overensstemmelse med EU-retten? 2. Såfremt første spørgsmål besvares bekræftende: Er det efter det almindelige EU-retlige retssikkerhedsprincip og forbuddet mod tilbagevirkende kraft muligt, at den fortolkning, som Domstolen ved præjudiciel afgørelse i den foreliggende sag vil give af artikel 31 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 7, stk. 1, i direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden, gives en tidsmæssigt begrænset virkning for alle berørte, fordi den øverste nationale domstol forinden har fastslået, at de nationale ved lov og overenskomst fastsatte bestemmelser ikke kan fortolkes i overensstemmelse med EU-retten? Såfremt Domstolen afviser dette, er det foreneligt med EU-retten, hvis de nationale retter på grundlag af national ret anerkender, at arbejdsgiverne som følge af, at de stolede på, at den øverste nationale domstols praksis fortsat ville være gældende, har en beskyttelsesværdig berettiget forventning til denne praksis, eller er det kun Den Europæiske Unions Domstol, der kan fastslå, at der foreligger en sådan beskyttelsesværdig berettiget forventning?</p>	Justitsministeriet Beskæftigelsesministeriet	GA	05.09.18
C-527/16	<p>Alpenrind e.a.</p> <p>1) Gælder den bindende virkning af dokumenter, hvorom der er fastsat bestemmelse i artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger som omhandlet i artikel 19, stk. 2, i forordning (EF) nr. 987/2009 også i en sag ved en ret som omhandlet i artikel 267 TEUF? 2) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende: a) Gælder den nævnte bindende virkning også, såfremt der forud er gennemført en procedure for Den Administrative Kommission for Koordinering af Sociale Sikringsordninger, der hverken har ført til enighed eller til tilbagetrækning af de omtvistede dokumenter? b) Gælder den nævnte bindende virkning også, selv om et »A 1«- dokument først udstedes, efter at værtsmedlemsstaten formelt har fastslået, at dennes lovgivning om tvungen</p>	Beskæftigelsesministeriet	Dom	06.09.18

	forsikring finder anvendelse? Gælder den bindende virkning i disse tilfælde også med tilbagevirkende kraft? 3) Såfremt der under visse betingelser foreligger en begrænset bindende virkning af dokumenter som omhandlet i artikel 19, stk. 2, i forordning (EF) nr. 987/2009: Er det i strid med forbuddet mod afløsning i artikel 12, stk. 1, i forordning (EF) nr. 883/2004, såfremt afløsningen ikke sker i form af udstationering gennem den samme arbejdsgiver, men gennem en anden arbejdsgiver? Har det i denne forbindelse nogen betydning, a) om denne arbejdsgiver har hjemsted i den samme medlemsstat som den første arbejdsgiver, eller b) om der eksisterer personalemæssige og/eller organisatoriske forbindelser mellem den første og den anden udsendende arbejdsgiver?			
C-4/17 P	Den Tjekkiske Republik mod Kommissionen (appel) Påstande:— Den appellerede dom ophæves. — Den omtvistede afgørelse annulleres, for så vidt som den udelukker udgifter på i alt 2 123 199,04 EUR, som Den Tjekkiske Republik har afholdt. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	06.09.18
C-17/17	Grenville Hampshire 1) Kræver artikel 8 i direktiv 80/987/EØF 1 (nu erstattet af artikel 8 i direktiv 2008/94/EF 2), at medlemsstaterne sikrer, at hver enkelt arbejdstager modtager mindst 50% af værdien af den optjente ret til ydelser i forbindelse med alderdom i tilfælde af arbejdsgivers insolvens (alene med undtagelse af misbrugstilfælde, som direktivets artikel 10, litra a), finder anvendelse på)? 2) Med forbehold af de nationale domstoles konklusioner vedrørende sagens faktiske omstændigheder, er det subsidiært da tilstrækkeligt i henhold til artikel 8 i direktiv 80/987/EØF, at en medlemsstat har et beskyttelsessystem, hvor arbejdstagere normalt modtager mere end 50% af værdien af deres optjente ret til ydelser i forbindelse med alderdommen, men hvor enkelte arbejdstagere modtager mindre end 50% som følge af: i) et økonomisk loft for det erstatningsbeløb, der betales til arbejdstagere (navnlig arbejdstagere, der ikke har nået den normale pensionsalder i deres pensionsordning på tidspunktet for arbejdsgiverens insolvens), og/eller ii) regler, der begrænser de årlige stigninger i den erstatning, der udbetales til arbejdstagere eller den årlige revaluering af deres rettigheder forud for pensionsalderen? 3) Har artikel 8 i direktiv 80/987/EØF direkte virkning under omstændighederne i den foreliggende sag?	Beskæftigelsesministeriet	Dom	06.09.18
Forenede sager C-412/17 og C-474/17	Touring Tours und Travel (C-412/17) 1. Er artikel 67, stk. 2, TEUF, samt artikel 22 og 23 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengenrænsekodeks) til hinder for en national ordning i en medlemsstat, som forpligter busselskaber, der kører i rutekørsel over en indre grænse i Schengen-området, til at kontrollere de dokumenter, der tillader passagererne at passere grænsen, før de passerer en indre grænse, for at modvirke, at udlændinge uden pas og opholdstilladelse befordres ind på Forbundsrepublikken Tysklands område? Navnlig: a) Udgør den generelle lovbestemte forpligtelse eller den administrative forpligtelse, der er pålagt konkrete transportvirksomheder til ikke at befor-	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Udlændinge- og Integrationsministeriet	GA	06.09.18

	<p>dre udlændinge uden det nødvendige pas eller den nødvendige opholdstilladelse ind på Forbundsrepublikkens område, som kun kan opfyldes af transportvirksomhederne ved en kontrol af samtlige passagerers grænsepassagepapirer før passagen over den indre grænse, en personkontrol ved de indre grænser i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i Schengengrænsekodeksens artikel 22, eller kan den sidestilles hermed? b) Skal pålæggelsen af de i det første spørgsmål anførte forpligtelser bedømmes på grundlag af Schengengrænsekodeksens artikel 23, litra a), selv om transportvirksomhederne ikke udøver nogen »politimæssige beføjelser« i denne bestemmelses forstand og heller ikke har nogen formel beføjelse til at udøve offentlig myndighed ved, at staten har pålagt dem at foretage kontrol? c) Såfremt det første spørgsmål, litra b) besvares bekræftende: Ligger der i den kontrol, som transportvirksomhederne er pålagt, under hensyntagen til kriterierne i Schengengrænsekodeksens artikel 23, litra a), andet punktum, en ulovlig foranstaltning med tilsvarende virkning som ind- og udrejsekontrol? d) Skal pålæggelsen af de i det første spørgsmål anførte forpligtelser, for så vidt den vedrører busselskaber, der kører i rutekørsel, bedømmes på grundlag af Schengengrænsekodeksens artikel 23, litra b), ifølge hvilken den omstændighed, at der ikke foretages grænsekontrol ved de indre grænser, ikke berører transportvirksomheders beføjelse til at foretage sikkerhedskontrol af personer i havne eller lufthavne? Følger det heraf, at det også uden for havne og lufthavne er ulovligt at foretage kontrol i det første spørgsmåls forstand, hvis den ikke udgør nogen sikkerhedskontrol og ikke også angår personer, der rejser inden for en medlemsstats område? 2. Tillader Schengengrænsekodeksens artikel 22 og 23 nationale ordninger, ifølge hvilke der med henblik på overholdelse af en forpligtelse kan udstedes forbud og trussel om tvangsbøder mod et busselskab, når der som følge af den undladte kontrol også er blevet befordret udlændinge uden pas og opholdstilladelse ind på Forbundsrepublikken Tysklands område?</p> <p>Sociedad de Transportes (C-474/17)</p> <p>Domstolen oplyser, at begrundelsen er den samme og de præjudicielle spørgsmål er de samme som begrundelsen og de præjudicielle spørgsmål i sag C-412/17, Touring Tours. Sag C-412/17 vedrører: 1. Er artikel 67, stk. 2, TEUF, samt artikel 22 og 23 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) til hinder for en national ordning i en medlemsstat, som forpligter busselskaber, der kører i rutekørsel over en indre grænse i Schengenområdet, til at kontrollere de dokumenter, der tillader passagerne at passere grænsen, før de passerer en indre grænse, for at modvirke, at udlændinge uden pas og opholdstilladelse befordres ind på Forbundsrepublikken Tysklands område? Navnlige: a) Udgør den generelle lovbestemte forpligtelse eller den administrative forpligtelse, der er pålagt konkrete transportvirksomheder til ikke at befordre udlændinge uden det nødvendige pas eller den nødvendige opholdstilladelse ind på Forbundsrepublikkens område, som kun kan opfyldes af transportvirksomhederne ved en kontrol af samtlige passagerers grænsepassagepapirer før passagen over den indre grænse, en personkontrol ved de indre grænser i den forstand, hvori</p>			
--	---	--	--	--

	udtrykket er anvendt i Schengengrænsekodexens artikel 22, eller kan den sidestilles hermed? [...]			
--	---	--	--	--